

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De memoria cælestis patriæ. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

dis; pro damnis autem temporalibus & causis transitorijs, verò Dei iudicio te submittis & gratias agis. Nemo tamen indeuotus, velut insipientem aut impatientem te iudicet, audiens te flentem, quia lachrymæ istæ non grauant, sed recreant: non maculant, sed lauant: nec oculis officiunt, quæ oculos cordis puriores reddere consueuerunt. Sentiant alij de te, quod volunt, non possum ego aliud, nisi bene de te sentire, nam & consimili opto fletu potari. Si (inquit) mecum optas lachrymari, poteris & consolari.

5. Utinam esset anima tua pro anima mea, nunquam ignorares, quod sentio. Ego scio, cui credidi, & certus sum, quia facilius est negare cælum & terram esse, quàm Deum non esse. Et scio quidè ipsum esse bonum animæ meæ, & nunquam me beatam fieri posse, sine eius perfecta contemplatione. Cuius contemplatio quia necdum mihi collata est, neque perpetuè firmata, nimirum plango, quòd tanta felicitate prius, quòd huius vitæ tenebris inuoluor, quòd propria infirmitate sic grauior, vt lucem illam sufferre non valeam, & quòd tam exigui momenti sit, & nebula tectum, quicquid de cælesti gloria meditor.

Psal. 41.

6. Quapropter plangitum sæpe gemitio pro cantus; & dum dicitur mihi per singulos dies, Vbi est Deus tuus, magis compungitur spiritus meus. Penso enim suspensè: Vbi est bonum meum & perfectum gaudium cordis mei? Vbi pax & requies vera? Vbi hæc omnia ineffabilia bona, nisi in Deo meo? Et quando his perfungar, nisi ei sine medio fuero coniuncta? Et quando ibi ero? Credo, spero, sed non possideo. Vbi est ergo Deus meus, quem sic amo, & nondum video. cuius amor me toties vulnerat, absentia contristat, sed & visitatio nonnunquã recreat? Vbi est Deus meus, quem semel vidisse, est omnia didicisse? Vbi est Deus meus, in quem cor meum & caro mea exultare iugiter concupiscit. Vbi est Deus meus, pro quo tot sustineo labores & dolores? cuius memoria dulcis, sed presentia charior, omnem repellit de corde mœstitiam. Vbi est spes mea, & tota gloriatio mea? Nonne in te Deus meus, salutare vultus mei. Ostende mihi gloriam tuam, & ne auertas faciem tuam à me, & cessabo conqueri. Si litigo parum tecum, ne improperes mihi: amor enim vehemens, multos mirabiles habet modos. Expectare cogor, & desiderare magis instigor, sicquæ duellum amabile perseuerat.

CAPVT XXI.

De memoria cælestis patriæ.

Psal. 25.

1. **D**omino dilexi decorem domus tuæ. & locum habitationis gloriæ tuæ. Quàm libenter apud te essem, bene nosti Deus meus: & quàm

quàm intimè hoc desidero, non possum satis dicere. Non solum hoc peto, cum mihi malè est, sed etiam quantumlibet hic mihi bene sit, opto tamen, vt magis mihi tecum esse liceat. Sed quomodo satisfiet desiderio meo? Hic me esse tædet, & oportet, tecum esse liber, & nondum licet. Non video, nisi vt patienter dilationè istam feram, & optionem meam tibi resignem. Quid enim? Musfitare volo, cum sic oportet fieri. Absit. Et multi siquidem sancti diu se sustinuerunt in hoc seculo, quorum tamen corda erant in celo. Quòd si meam protendere volueris peregrinationè, parebo etiam, quousque tibi placuerit. Veruntamen, vt complacitior sit in expectatione sua affectus essendi tecum, volo interim aliquid de mansionem caelesti meditari tecum. Non tamen præsumo vel minima illa penetrare gaudia, quæ preparasti diligentibus te, sed sparsim modicum quid meditabor, vnde affectus meus sæpe terrenis pressus & infectus iterum excitetur, & in spem vitæ æternæ subleuetur.

2. O si dies illa illuxisset, quò cæli gaudia me rapuissent? Quàm latus tunc essem, & quàm felicem me putarem? quàm tunc vtique in stabili pace beatus essem? Nec opus foret inde aliquid inuestigare, quando nulla possent secreta latere. Sed in nocte vita mea versatur; & ideo non mirandum, si caligat oculus meus inter nebulas gloriæ. Attamen leuabo oculos meos à longè prospectans, & salutans sanctam illam ciuitatem Hierusalem, quæ construitur in cælis viuus ex lapidibus, angelis videlicet & hominibus sanctis, plena semper existens in laude & canore iubilo, Deum sine fine laudando. Eia & eia nunc anima mea, assumptis desideriorum pennis perge sursum, euola à corporeis sensibus, transmigra à visibilibus mundi figuris, ad habitaculum sanctum Dei, ad Hierusalem nouam perpetua pace stabilitam, gloria & honore coronatam, & omnium bonorum aggregatione perfectam.

Apoc. 21.

3. Ecce mira & ineffabilia, quæ non licet homini loqui. Sensus non capit, intellectus non attingit humanus, quàm gloriosus sit Deus in sanctis suis, quàm mirabilis in maiestate sua. Extende cogitatum tuum vsque in altissimam; dilata desiderium tuum in perpetuas æternitates, & dic cum Propheta; *Gloria dicta sunt de te, ciuitas sancta Dei.* Ibi, quicquid desideratur, habetur; & quicquid habetur, securè possidetur. Ibi videtur Deus facie ad faciem, clarè & sine ænigmate; non raptim nec horariè, sed sine fine lympidè. Ibi cognoscitur beata & gloriosa Trinitas & inseparabilis vnitas, quæ ab omnibus cæli ciuibus adoratur, laudatur, & benedicitur. Ibi est ille vnicus dilectus, singularis, preciosior cunctis opibus, thesaurus desiderabilis, Dominus meus Iesus Christus,

eccle.

Colof. 3.

ecclesiae Sponsus immortalis; in quo sunt omnes thesauri sapientiae & scientiae Dei à saeculo absconditi, sed ipsis beatis manifesti. O quam iucundi sunt omnes sancti ante faciem sancti sanctorum, qui est causa & origo salutis eorum. Ibi enim non in prouerbis loquitur eis, sed palam de Patre annunciat eis. Ipse liber eorum, verbum in principio apud Deum, docens de omnibus, & adimplens omnia, ita ut nihil desit eis in gloria. O felix sempiterna gloria, quae non est de breui memoria, sed de praesentia Dei in splendoribus sanctorum.

Ios. 16.

4. Ibi est & gloriosissima mater Dei, perpetua virgo Maria, totam caelestem curiam perornans specie & pulchritudine sua; quam circumdant & comitantur virginales turmae, tanquam flores rosarum, & lilia conuallium. Ibi sunt Angeli & Archangeli in suis ordinibus positi, diuinis laudibus alacriter intenti; quorum alij supremi, alij medij, alij inferiores secundum tres hierarchias sunt distincti. Ibi sunt Patriarchae & Prophetae, qui de aduentu Christi, Spiritu sancto olim repleti praecinuerunt; & nunc ipsum Dominum Iesum Christum, regem regum, Deum verum cognoscunt, ac incessabili laude benedicunt. Iam videt oculi ad oculum redemptorem suum, quem diu expectabant, & toto corde aduenire desiderabant. Ibi sunt praelari & omni veneratione dignissimi, praecones Christi Apostoli & discipuli Domini, sanctitate & gratia pleni, fundatores Catholicae fidei; sed nunc deuoti intercessores in aeterna gloria pro ijs, quos in fide genuerunt & instruxerunt.

5. Ibi praecipue fulget venerabilis Baptista Christi Ioannes, amicus Sponsi specialis. Ibi Petrus clauiger caelestis, Paulus Doctor egregius, Andreas, Philippus, Thomas, Iacobus & Ioannes, cum caeteris Apostolis & Euangelistis ecclesiarum columnis. Horum fidem tenere & exemplar imitari, ad vitam aeternam esse peruenire. Ibi sunt inelyti Martyres, proprio sanguine purpurati, & in aeternum cum Christo beati; quorum licet corpora crudelissimè laniarentur, tamen animae non potuerunt per tormenta à Christo separari. Ibi sunt lucidissimi Confessores, qui vitam saecularem contemnentes, caelestes fieri meruerunt. Ibi sunt magni gloriosiq; Doctores, per vitam sanctam meritum, altius in Dei contemplatione suspensi, e quibus multi viuentem sanctitatis imaginem in suis scripturis reliquerunt. Ibi sunt iuuenes & Virgines, senes cum iunioribus, nomen Domini assidue collaudantes; & quicquid boni ac virtutis vnquam gesserunt, diuinam maiestati ascribentes, semper grati, semper deuoti, semper iucundi, semper & accensi, nec vnquam fastidio pressi, sed iugi contemplatione in Deum erecti. O quam gloriosum est hoc regnum, in quo cum Christo regnant omnes sancti, amicti stola prima, securique de reliqua,

Apo. 4.

qua. Ibi iam sequuntur agnum, quocumque ierit; quia nulla separatio ab ipso erit, sed in æternum gaudentes in Domino gaudebunt.

6. Hæc contemplare anima mea, & super omnia visibilia tuam cogitationem suspende. Verè locus iste sanctus est, & Dominus est in eo. Hic semper pax & gaudium redundant; hic omnium bonorum affluentia, omniumque malorum perpetua carentia. O si posses modicum quiddam de ineffabilibus sanctorum gaudijs rapere; vnde peregrinatio tua aliquantisper consolaretur; quia apud me non inuenies nisi labores & dolores, impetus tentationũ & luctus sæculi. O si tibi dignetur aliquid inspirare superni luminis auctor, nec vacuam te remittat ad arescentes escas meas; sed secundum diuitias superabundantis gratiæ suæ, ab omnibus materialibus formis te purificet & euacuet, ac in abyssum suæ æternæ claritatis vel raptim inducat. Utinam ex illo cælesti sanctuario, formam & exemplar veræ sanctitatis, quam imiteris, reportes. Meliora sunt enim & veriora exemplaria cælestium & confirmatorum, quam quæ terrenis demonstrationibus probantur. Da mihi Domine Deus sapere & intelligere, quæ sit sanctorum perfecta felicitas, non ex codicibus inde scriptis, sed per Spiritum sanctum, qui docet de cælestibus secretis, supra id etiam quam possit humanus attingere sensus. Da & vitam meam multo feruentius ad spiritualia eleuare, & inter crebra tribulationum pondera paciëntiæ palmam fortiter tenere; donec soluto carnis debito, ad hanc, quam desidero beatitudinem, tua misericordia valeam peruenire.

CAPVT XXII.

De accessu ad sanctum sanctorum Iesum Christum, regem Angelorum.

1. **T**u es ipse rex meus, & Deus meus. Exurge anima mea, veni, & ingredere in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei. Decet namque, vt cæteris omisis, cum supplici reuerentia nunc procedas, ad salutandum Dominum nostrum Iesum Christum, saluatorem ac redemptorem tuum; qui est caput omnium principatus & potestatis, gaudium & corona sanctorum omnium, firma spes ac certa expectatio cunctorum fidelium. Ipse est, qui te fecit & redemit, ipse pro te laborauit, certauit, & vicit. Ipse est aduocatus tuus, & propitiatio pro peccatis tuis. Ipse est consolator tuus, prouisor tuus, & gubernator tuus. Ipse est vnicus & singularis dilectus tuus, qui pascitur inter lilia, & inter vbera tua optat commorari. Quis vnquam tibi tanta bona fecit? Quis tanta charitate te dilexit? Ad hunc accede huic te præbe. Aperi ei